

تورم پول فیات

(بی پشتوانه)

در فرانسه

چگونگی پیدایش، آنچه به ارمغان آورد و چگونه پایان یافت

تالیف:

اندرو دیکسون وایت

رئیس و استاد تاریخ فقید دانشگاه کرنل
وزیر مختار سابق ایالات متحده در روسیه و سفیر در آلمان
نویسنده کتاب "تاریخ جنگ علم با الهیات" و

ترجمه:

مهندس طاهر فتحی

آراده کتاب

سرشناسه	: وایت، اندرو دیکسون، ۱۸۳۲-۱۹۱۸م
عنوان و پدیدآور	: تورم پول فیات (بی پشتوانه) در فرانسه / نویسنده: اندرو دیکسون وایت ترجمه: طاهر فتحی.
مشخصات نشر	: تهران، آراد کتاب
مشخصات ظاهری	: ۱۳۲ ص
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۶-۷۱۲-۵
یادداشت	: عنوان اصلی، Fiat money inflation in France; how it came, what it brought, and how it ended
موضوع	: اسیینیا
موضوع	: تورم - فرانسه
شناسه افزوده	: فتحی، طاهر، ۱۳۶۰ - مترجم
رده بندی کنگره	: HG ۹۷۸
رده بندی دیویی	: ۳۳۲ / ۴۰۴۴۰۹۴۴
شماره کتابخانه ملی	: ۱۰۰۶۱۴۷۳

تورم پول فیات (بی پشتوانه) در فرانسه

ترجمه : مهندس طاهر فتحی	ناشر: آراد کتاب
نوبت چاپ: اول ۱۴۰۴	تیراژ: ۱۰۰ جلد
چاپ و صحافی: صدف	قیمت: ۱۶۵۰۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۶-۷۱۲-۵	

حق چاپ برای ناشر محفوظ است. کلیه حقوق و حق چاپ متن، طرح روی جلد و عنوان کتاب با نگرش به قانون حمایت حقوق مؤلفان، مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ برای انتشارات آراد کتاب محفوظ است و متخلفین تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

مرکز پخش و فروش:

تلفن: ۰۹۳۵۳۰۶۲۴۵۸ - ۶۶۴۸۲۲۲۶ - ۶۶۹۷۵۲۸۵

فروشگاه اینترنتی: www.aradbook.com

مقدمه

اندرو دیکسون وایت، که به عنوان یک مورخ، مربی و دیپلمات برجسته شناخته می‌شد، در هومر، نیویورک، در 7 نوامبر 1832 به دنیا آمد. او در سال 1853 از دانشگاه ییل فارغ‌التحصیل شد، سپس تحصیلات خود را در سوربن پاریس (1854) و دانشگاه برلین (1855-1856) ادامه داد. در این مدت، او به عنوان وابسته در سفارت ایالات متحده در سن پترزبورگ نیز خدمت می‌کرد.

در سن 25 سالگی، او به عنوان استاد تاریخ در دانشگاه میشیگان مشغول به کار شد. هنگام ورودش، اعضای انجمن برادری او را با دانشجوی سال اولی اشتباه گرفتند و چمدان‌هایش را به هتلش بردند. با این حال، تدریس او به سرعت نشان داد که استثنایی است. همانطور که یکی از شاگردانش، چارلز کندال آدامز، بعدها به یاد آورد: "او نه تنها آموزش می‌داد... بلکه الهام می‌بخشید."

وایت از زمان دانشجویی خود رویای یک دانشگاه آمریکایی بزرگتر، علمی‌تر و آزادتر از هر دانشگاهی که تجربه کرده بود را در سر داشت. در سال 1867، با حمایت مالی از ازرا کورنل و کمک مالی زمین از ایالت نیویورک، او این رویا را با تأسیس دانشگاه کرنل در ایتاکا، نیویورک، تحقق بخشید. او تا سال 1885 به عنوان اولین رئیس آن خدمت کرد. او در 4 نوامبر 1918 درگذشت.

وایت علاوه بر اینکه یک دانشمند و محقق بود، مرد امور مهم و دولتی نیز بود. او از سال 1879 تا 1881 به عنوان وزیر ایالات متحده در آلمان، از سال 1892 تا 1894 به عنوان وزیر در روسیه و از سال 1897 تا 1903 به عنوان سفیر در آلمان خدمت کرد. در سال 1899، او ریاست هیئت نمایندگی آمریکا در کنفرانس صلح لاهه را بر عهده داشت و مسئول یکی از دراماتیک‌ترین

رویدادهای آن دوران بود - برگزاری جشن چهارم جولای توسط آمریکایی‌ها با گذاشتن تاج گل بر مزار گروتیوس¹، پدر حقوق بین‌الملل.

مشهورترین اثر طولانی وایت، کتاب "تاریخ جنگ علم با الهیات در مسیحیت" است که در دو جلد در سال 1896 منتشر شد.

مقاله کوتاهی که در صفحات بعد می‌آید، از سخنرانی‌های او درباره انقلاب فرانسه شکل گرفته است. این مقاله برای اولین بار در 12 آوریل در واشنگتن، در جلسه‌ای متشکل از سناتورها و اعضای مجلس نمایندگان از هر دو حزب سیاسی، و در 13 آوریل در باشگاه اتحادیه نیویورک، به طور عمومی خوانده شد. در سال 1912، در سن هشتاد سالگی، به درخواست یک تاجر کانادایی، او این مقاله را "فقط برای توزیع خصوصی" تجدید نظر و گسترش داد. از آن زمان تاکنون چندین بار تجدید چاپ شده و به یک اثر کلاسیک تبدیل شده است. آنچه که بیش از همه خواننده امروزی را تحت تأثیر قرار می‌دهد، شباهت شگفت‌انگیز بین استدلال‌های مطرح شده توسط تورم‌گرایان معاصر ما با تورم‌گرایان قرن هجدهم فرانسه است. البته، شباهت در پیامدهای واقعی تورم پول کاغذی در فرانسه انقلابی و تورم در همه جای جهان مدرن نیز به همان اندازه چشمگیر است.

1. هوگو گروتیوس، همچنین به عنوان Huig de Groot شناخته می‌شود، یک حقوق‌دان، فیلسوف و الهی‌دان هلندی بود که از سال 1583 تا 1645 زندگی می‌کرد. او به طور گسترده‌ای به عنوان یکی از مهم‌ترین چهره‌ها در توسعه حقوق بین‌الملل شناخته می‌شود. گروتیوس معتقد بود که یک قانون طبیعی وجود دارد که برای همه مردم، صرف نظر از ملیت یا مذهب آنها، اعمال می‌شود. او استدلال می‌کرد که این قانون طبیعی باید روابط بین دولت‌ها را اداره کند و دولت‌ها باید در روابط خود با یکدیگر به قواعد رفتاری پایبند باشند.

این شباهت‌ها، البته، عمداً توسط وایت برجسته شده بودند. مقاله او نه صرفاً به عنوان یک تاریخ بی‌طرفانه، بلکه به عنوان یک درس و هشدار برای معاصران آمریکایی خودش نوشته شده بود. زمانی که سخنرانی اصلی او در سال 1876 خوانده شد، ایالات متحده هنوز بر اساس استاندارد پول کاغذی بود، میراثی از توسل آن به گرین‌بک‌ها در طول جنگ داخلی¹. و اگرچه قانون ازسرگیری 14 ژانویه 1875 تصویب شده بود، تا 1 ژانویه 1879 پرداخت‌های طلا در واقع از سر گرفته نشد.

اما این شباهت‌ها امروزه به شدت ما را تحت تأثیر قرار می‌دهند، نه عمدتاً به این دلیل که وایت آنها را برای شنوندگان خود در سال 1876 برجسته کرد، بلکه عمدتاً به این دلیل که روند تورم در همه جا - از نظر اقتصادی، روانی، سیاسی و اخلاقی - در واقع الگوی یکسانی را دنبال می‌کند.

قبل از اینکه این الگو را با جزئیات بیشتر بررسی کنیم، می‌توانیم مکث کنیم و به برخی از ارتباطات، که وایت به طور خاص به آنها اشاره نمی‌کند، بین تورم پول بدون پشتوانه و گاهشماری سیاسی انقلاب فرانسه نگاهی بیندازیم. مجلس ایالتی توسط لویی شانزدهم فراخوانده شد تا در 5 مه 1789 تشکیل جلسه دهد، اما با جسارت عنوان مجلس ملی را در 17 ژوئن برگزید. در 14 ژوئیه، حمله به باستیل رخ داد. در آوریل 1790، اولین انتشار 400,000,000 لیور پول کاغذی انجام شد و پس از آن، انتشارهای جدید متوالی صورت گرفت.

1. در طول جنگ داخلی آمریکا (1861-1865)، دولت فدرال برای تأمین مالی جنگ با مشکلات زیادی روبرو بود. یکی از راه‌حل‌های ارائه شده، انتشار نوعی پول بدون پشتوانه به نام گرین‌بک (Greenbacks) بود. این پول‌ها توسط دولت چاپ می‌شدند و پشتوانه آنها طلا یا نقره نبود. به همین دلیل، ارزش آنها به طور مداوم در حال نوسان بود و تورم شدیدی را در پی داشت.

وقتی مجلس جدید در اکتبر 1791 تشکیل جلسه داد، شامل افراطی‌هایی مانند روبسپیر، دانتون و مارا بود. در 10 آگوست 1792، اوباش به کاخ سلطنتی حمله کردند، نگهبانان سوئیسی را قتل عام کردند و سلطنت را سرنگون کردند. کشتارهای سپتامبر 1792 با محاکمه و اعدام لویی شانزدهم در ژانویه 1793 و پس از آن، دوره وحشت دنبال شد. در 28 فوریه 1793، ساعت هشت بعد از ظهر (همانطور که وایت ثبت می‌کند)، گروهی از مردان و زنان در لباس مبدل شروع به غارت مغازه‌ها و فروشگاه‌های پاریس کردند. و در 29 سپتامبر 1793، تثبیت قیمت - قانون حداکثر - با مجازات گیوتین برای متخلفان وضع شد.

اکنون به وضوح یک رابطه علی بین این تحولات "سیاسی" و "سیاست اقتصادی" وجود دارد. و همانطور که این رویداد را مطالعه می‌کنیم، آشکار می‌شود که رابطه علی صرفاً یک طرفه نبوده است. این صرفاً ترور سیاسی نبود که منجر به ترور پولی و تثبیت قیمت شد. آغاز تورم، با بی‌عدالتی‌های آشکار جدیدی که در توزیع ثروت و درآمد به وجود آورد، با فشارهای جدیدی که بر دوش کارگران کم‌درآمد گذاشت، با ایجاد طبقه سوداگر و قمارباز و نمایش تجمل توسط ثروتمندان تازه متورم‌شده، به طور چشمگیری حسادت، نارضایتی و خشم را افزایش داد و به تسریع و تشدید تحولات اجتماعی و خشونت کمک کرد. تورم دقیقاً همان بدی‌هایی را که به دنبال درمان آنهاست، تشدید می‌کند.

بارزترین شباهت بین رویدادهای ثبت شده در مقاله اندرو دی. وایت و وضعیت جهان مدرن، روانشناختی است. پایداری توهمات و استدلال‌های تورم‌گرایان، چه در آن زمان و چه اکنون، اساساً یکسان است. تورم در فرانسه انقلابی برای پرداخت بدهی و تأمین مالی کسری بودجه آغاز شد. (در واقع، علت فوری انقلاب فرانسه، وضعیت ورشکسته خزانه عمومی بود که لویی شانزدهم را

مجبور به فراخواندن مجلس ایالتی کرد.) قرار بود تورم "راه کوتاهی به سوی رفاه" باشد. تصور می‌شد که نیاز بزرگ کشور "کمبود" وسیله مبادله است. کافی است از طریق چاپخانه به عرضه پول اضافه کنید، و همه مشکلات شما حل می‌شود. آنچه کشور نیاز دارد، "قدرت خرید" بیشتر است. و هنگامی که این راه حل شکست می‌خورد و نتایج کاملاً متفاوتی به دنبال دارد، تنها راه حل تورم‌گرایان همچنان پول بیشتر، "قدرت خرید" بیشتر است.

الگوی گسترده همه تورم‌ها، تاریخی و مدرن، یکسان است. اولین نتیجه معمولاً "بهبودی" است که تورم‌گرایان، مانند دیگران، به دنبال آن هستند. تا زمانی که اثرات ناامیدکننده و سمی آن آشکار شود، مدتی طول می‌کشد. دلایل اقتصادی این امر مبهم نیست. هنگامی که رکود نسبی در تجارت و بیکاری وجود دارد، معمولاً به این دلیل است که یک رابطه نامتعادل و غیرقابل اجرا بین قیمت‌هایی که کالاها می‌توانند در آن فروخته شوند و هزینه‌های تولید آنها ایجاد شده است. مشکل اصلی، معمولاً، این است که نرخ دستمزدها در مقایسه با قیمت‌ها خیلی زیاد است. این مشکل می‌تواند با تعدیل نرخ‌های دستمزد خاص، با دستمزدها و قیمت‌های انعطاف‌پذیرتر، با اجازه دادن به رقابت برای کار، برطرف شود. تأثیر اولیه تزریق جدید اعتبار بانکی یا پول کاغذی به سیستم، در واقع، افزایش ظاهری همان "قدرت خرید" است که بسیار مورد نیاز است. این امر باعث می‌شود که کالاهای "مازاد" با قیمت‌های موجود خود فروخته شوند. این امر باعث می‌شود که قیمت سایر کالاها به سطحی افزایش یابد که بتوان حقوق دستمزدهای موجود را پرداخت کرد و تعداد کاملی از کارگران را استخدام کرد. بنابراین، تمایل دارد که "اشتغال کامل" را که توسط اصلاح‌طلب مدرن، به هر قیمتی، گرامی داشته می‌شود، احیا کند. این هدف تحت تورم با افزایش